

κοῦντα πράττων, ἃ βούλεται πράττει· ἰστέον δὲ κακεῖνο, ὅτι καὶ ἡ τυραννὶς ὀχλοκρατία λέγεται καὶ οὐκ ὄντως πολιτεία, ἐπειδὴ ἔχει καὶ ὁ τύραννος πλῆθος παθῶν ἐνοχλοῦν αὐτῷ, ὁ δὲ πλῆθος παθῶν ἔχων πολλῶν ἀνθρώπων φάυλων χείρων ἐστίν· τί γὰρ δεινότερον πάθους ἐνοχλοῦντος ἡμῶν τῆ ψυχῇ· ἰστέον τοίνυν, ὅτι ὁ Πῶλος τῶν συλλογισμῶν τὰς προτάσεις λαμβάνει· ἔστιν γὰρ ὅτε δύο ἅμα λαμβάνει, καὶ μέμφεται αὐτῷ ὁ Σωκράτης· δεῖ γὰρ μίαν ἐκάστην ἰδίᾳ προφέρειν, ἵνα καὶ ὁ ἀποκρινόμενος οἶδεν, πρὸς ποίαν ὀφείλει τὸν λόγον προενεγκεῖν.

p. 466 a. κολακείας μὲν οὖν ἔγωγε.

λέγει οὖν, ὅτι μῶριόν ἐστι κολακείας· οὐ γὰρ ἀπλῶς κολα- 6
κεία, ἐπειδὴ ὡς ἐδείξαμεν πολλαὶ αἱ κολακείαι.

p. 466 a. ἄρα οὖν δοκοῦσίν σοι.

ἰδὸν ὁ Πῶλος συγκεχυμένως ἐρωτᾷ· εἶτα ὁ Σωκράτης, 7
ἐπειδὴ οἶδεν, ὅτι ὁ ἌΡΑ συμπερασματικός ἐστι καὶ ἐρωτη-
ματικός ἀμφιβάλλει καὶ λέγει, ὅτι ἐρωτᾷς ἢ ἀρχὴν λόγου λέγεις.

p. 466 b. ἐλάχιστον τοίνυν μοι δοκοῦσιν.

καλῶς τὸ ἐλάχιστον, ἐπειδὴ ὅπως ἂν πέσῃ ψυχὴ, οὐ δύ- 8
ναται μὴ ἔννοιάν τινά καὶ ἴχνος ἀποσώζειν τοῦ ἀγαθοῦ.

p. 466 e. μὰ τὸν — οὐ σύ γε.

μέλλων ὁμνύειν οὐκ ἔτελείωσεν, ἀλλ' ἀνέκοψε διδάσκων 9
ἡμᾶς ὡς δεῖ ἐθίζεσθαι κρατεῖν τῶν ὄρκων.

p. 467 a. πῶς ἂν οὖν οἱ ῥήτορες.

δυνατὸν τὸν συλλογισμὸν πλέξαι, ὅτι οἱ ῥήτορες οὐ ποιοῦ- 10
σιν, ἃ βούλονται, τοιοῦτον· οἱ ῥήτορες κόλακες· οἱ κόλακες
πρὸς τὸ ἡδὺ ὀρῶσιν· οἱ πρὸς τὸ ἡδὺ ὀρῶντες πρὸς τὸ ἀγαθὸν
οὐχ ὀρῶσιν· οἱ μὴ πρὸς τὸ ἀγαθὸν ὀρῶντες οὐδὲ τέχνην

1 Aristot. pol. IV 1293 b 22

21 mg. ση. τὸν ἀτελείωτον ὄρκον ὡς κατὰ τὴν λέξιν ἐσχημα-
τίσθη

BT Olymp. in Plat. Gorg. ed. Norvin [1947]